RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.354 van 18 juni 2015
in de zaak A. 215.838/XIV-36.421

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat RimAmdouni
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 383
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 15 mei 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 144.334 van 28 april 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 mei 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het gebrek aan vermelding van het adres van de verwerende partijheeft de strekking van het bestreden arrest niet kunnen beïnvloeden. Verzoeker heeft geenbelang bij de voorgehouden schending vermits hij tijdig cassatieberoep tegen het bestredenarrest heeft aangetekend. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Artikel 62 van de wet van15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging endeverwijdering van vreemdelingen’ en de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijkemotivering van de bestuurshandelingen’zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het tweede middel iskennelijk niet-ontvankelijk.

Met de algemene bewering dat hij “bij een terugkeer naar zijn land(…) andermaal het slachtoffer (zal) worden van bedreigingen door de Taliban” en “riskeert er ontvoerd of vermoord te worden”, maakt verzoeker geen schending van artikel 3 van hetEuropees Verdrag totbescherming van de Rechten van de Mens en de FundamenteleVrijheden, ondertekend op4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei1955, aannemelijk. Hij vraagt in wezen een nieuwe beoordeling ten gronde, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is. Hetderde middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratiefrechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt, te dezen met volle rechtsmacht,waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Het vierdemiddel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien juni tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**